

hidtil har været i anden Klasse, nu søge at faa det nye Embede henført til første Klasse, og dertil er der vel heller ikke noget at sige. En Besparelse bliver det dog i hvert Fald ikke alene derved, at man nøjes med een Dommer, men ogsaa ved, at man nøjes med eet Kontor. Dette maa antages ogsaa at ville have til Følge, at der paa dette Punkt kan spares en Del, og det ser vi med stor Glæde i disse Tider. Ofte vil det være vanskeligt at sammenlægge Kredse, fordi en Del af Befolkningen derved faar længere til Retsstedet. I dette Tilfælde er det imidlertid saa heldigt, at de to Kredse, der her sammenlægges, har deres Kontor paa Hovedtingstedet i Horsens, saa der vil ikke for Beboernes Vedkommende blive Vanskeligheder af denne Art. I Bemærkningerne oplyses det ogsaa, at vedkommende kommunale Raad har været adspurgt, og at de billiger den foreslaaede Sammenlægning. Det er glædeligt, at det kan gøres med Billigelse fra alle Sider.

Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse, saaledes som det nu foreligger for os vedtaget af Folketinget.

C. F. Sørensen: Da mit Partis Ordfører paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Socialdemokratiets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Fremme.

Godskesen: Allerede ved tidligere Lejligheder har jeg her i det høje Ting fremhævet, at man vistnok ved Udarbejdelsen af Retsplejeloven har forregnet sig noget med Hensyn til, hvorledes det Arbejde, der hidtil havde paahevet Underretsbetjentene, By- og Herredsfogderne, fremtidig vilde fordele sig. Man gik ud fra, at Størstedelen af Arbejdet vilde falde paa de fremtidige Dommere og en mindre Del paa de fremtidige Politimestre, og overensstemmende dermed normerede man forholdsvis mange Dommere og forholdsvis faa Politimestre. Erfaringen har vist, at denne Beregning ikke slog til. Dommerne har sikkert mange Steder — jeg taler her kun om Underretsdommerne udenfor København — ikke særdeles meget at gøre, nogle endog adskiligt mindre, end rimeligt kunde være, medens paa den anden Side Politimestrene er stærkt optaget. Det er muligt, som det fra sagkyndig Side er blevet fremhævet i det andet høje Ting, at dette Forhold i Øjeblikket ikke gør sig saa stærkt gæl-

dende. Det kan være rigtigt, at Dommerne for Tiden er ualmindelig stærkt optaget, idet der er en Mængde baade kriminelle og civile Sager, som er affødt af Krigstilstanden og nu skal afvikles. Dette er jo imidlertid kun noget forbiggende. Naar denne Afvikling har fundet Sted, vil det uden Tvivl atter vise sig, at mange Dommere ikke har saa meget at gøre, som de kunde overkomme, og nogle end ikke saa meget, som rimeligt kunde være. Under disse Omstændigheder kan man kun være glad ved, at den højtærede Minister søger at spare Statskassen for Udgifter ved at sammendrage Dommerembeder, hvor det kan lade sig gøre. Jeg hilser derfor det foreliggende Lovforslag med Glæde, og det er mit Haab, som jeg ogsaa støtter paa den højtærede Ministers tidligere Udtalelser her i Tinget, at han ogsaa fremtidig vil være opmærksom paa, om der skulde vise sig Tilfælde, hvor lignende Besparelser kunde indvindes.

Vejstrup: Det er jo ret ofte, der foreligger Forslag om Ændringer i Retsplejeloven, og det er i og for sig meget naturligt, da Loven er et af vore største Lovværker, at man, efterhaanden som Forholdene og Erfaringerne tilsiger det, foretager Ændringer deri. Den Ændring, der her er Tale om, er ikke særlig betydningsfuld, ej heller af principiel Art; det er, som sagt, en Ændring, som Forholdene har vist var nødvendig eller i hvert Fald hensigtsmæssig. Jeg formoder, at Anledningen til, at denne Ændring overhovedet foreligger, er den, at der er indtraadt Embedsledighed. Jeg vil antage, at der er foregaaet enten et Dødsfald i eller en Forflyttelse fra en af disse Jurisdiktioner, for det er vel ikke saaledes, at en af Dommerne er sat paa Pension eller Ventepenge?

Da man vedtog Retsreformen, blev der i Virkeligheden langt flere Retskredse end oprindelig paatænkt. Der var yderst faa Folketingsmænd, som ikke fik en Retskreds indenfor sin Folketingskreds, og Resultatet var, som sagt, at der blev langt flere Retskredse end oprindelig paatænkt. Derfor vil vi for vort Vedkommende med Tilfredshed hilse Bestræbelser, som gaar ud paa at indskrænke Retskreddenes Antal. Jeg tror, at Lovforslaget, som det foreligger, er forsvarligt, saa at vi kan give det vor Støtte. Det er af den Beskaffenhed, at det, om jeg saa maa sige, yder en Skærv til Sparsommeligheden uden at forhindre